

:בה:

עין משפט
נר מצוה

נח אבג מ"י מרק ה מהלכות
משה"ק הלכה ה:
נח ד מ"י פ"ה מהלכות בית
הנחירה הלכה ה:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

שלמים ששחטן קודם פתיחת הדיבא. מפורש בפ"ק דעירובין (דף 3, 3.) ובפ' הסכלת (מנחות 97 ע"ט: 2): **הוא עצמו** אינן נעשה כבתה דאי פסות. שהיונן משמשת לו עשוי לנעשות ועלמא שלא יתקבלו כהכלל בשעת שחיטה דאי משום לאחר שחיטה הכי יכולין לסגור הדלתות:

וְנִבְחָה פֹּאֵי תִמְנָה אִי גִזְנָה
חֲשִׁיב הַפֶּסֶק אִיכִי כִנְגַד
מִנְחֹמֶה יִפְסֵל שֶׁמֶסְקִין אֵין לֹמֵר
שֶׁזֶס דְּרוֹמָה פֶּתַח מִלְמַעְלָה וְלִנְחֹמֶה
יִהְיֶה סֶלֶקֶל דַּעְתָּךְ הַשְׁמָחַ דְּגִזְנָה
זִמְנָה מִפְסִיק לְיִכְלֵל לְמִמְרַם מִשּׁוֹם
וְגִזְנָה שְׁמִנָה הִיָּה קוֹטֵם כֹּל הַפֶּתַח
וְהֵאָּה סָגוּר שֶׁהִיָּה הַפֶּתַח גִּזְנָה עֲשִׂירִים
כִּדְרִיךְ כְּדִרְכֵּיךְ בְּקִמְחוֹ וְעִיֵּי דִימִימָה
זִיִּיק (דף טו: ב) גְּבִי כֵּהן הַשּׁוֹרֶף
וְהִיָּה שְׁהִיָּה כּוֹתֵל מִזְרָחִי נִמְקֹךְ שִׁיֹּכֵל
לְרִאשׁוֹת פֶּתַח אֵהָא מוֹעֵד וְקֹאֲלָמֶה הַתֵּם
וְדִכְרֵךְ פֶּלְגָא אֲחֵתָא עֵילָאֵה יִכּוֹל
לְרִאשׁוֹת וְשִׁמְחָה הִיָּינוּ דְּקֹאֵל הֵאָּה
וְהִיָּסִיָּה מַעְמוֹד אֲבָל שְׁחִיטָה הִיָּסִיָּה אֵין
וְיִוֵּשֶׁב וְאֲחֵרִי חִיקְשִׁי מִנְגֵּד הַחֲזוֹנָה
וְהֵאָּה כֶּסֶר לִשְׁחוֹת כְּדֹאֲמֵר כֹּל הַעֲזָרָה
וְלֹאֵה כֶּסֶר לְשִׁחִיטָה: **שֶׁשֶּׁסְּשִׁין**
זִיָּין בְּבֵית הַחֲלִיפּוֹת. שְׁמִנְתָּה מִדּוֹת
דָּף (ג: ב) לְאֹלֹם עוֹדֶף עֲלֵי חֲמֵשׁ
שְׁעָרָה אֲחֵה מִן הַכְּפֹזִין וְחֲמֵשׁ שְׁעָרָה
וְחֵמֶה מִן הַדְּרוֹם וְהֵאָּה הִיָּה קִרְלָה
וְהִיָּה הַחֲלִיפּוֹת וְהִיָּין לֹא שֶׁיִּן שֶׁסְּשִׁין
וְהַכְּשִׁיר אֵת כֹּל הַעֲזָרָה לְדֹאֲוֹת חֲלָר
גִּזְנָד כּוֹתֵל מַעֲרָבִי קָרִיב עֲזָרָה וְלֹא
וְחֵמֶה שְׁפִי כְּקוֹטֶרֶס שֶׁהֵכֵל קָרִיב
וְחֵמֶה הַחֲלִיפּוֹת עַד כּוֹתֵל מַעֲרָבִי
כְּדִפְקֵר הַחֲתִיקִין (וַעֲנִין ד: ב) גְּבִי כֵּהן
יִדּוֹל צִיִּהִיכ דְּקֹאֲמֵר דְּחֻזִּינָה שֶׁסְּשִׁין
וְיִפְרֵשׁ כְּקוֹטֶרֶס דִּשְׁנֵי אֵין שֶׁסְּשִׁין
נִבְחָתוֹם הַחֲלִיפּוֹת וְחֵמֶה
יִדּוֹל פִּירוֹשׁ דְּדִרְכֵּי שֶׁסְּשִׁין לֹא
הִיָּה יִכּוֹל לְרִאשׁוֹת כֻּלָּם אֵין שְׁפִי רִבְעִי
וְיִצְיִחַ דְּחֻזִּינָה דִּרְכֵּי שֶׁסְּשִׁין שִׁיעֲשׂוּ
שֶׁסְּשִׁין לְרִאשׁוֹת אֵס פִּיגֵל וְאֵס לֹאֵו וְגַם
הִיָּה קֶשֶׁה לְעֵלֵי פֶּרֶק לֹא הַפְסִיקִין (דף
טו: ב) פֶּרֶק וְעֵינֵיִד שֶׁסְּשִׁין אֵין הֵכֵל
וְכִכְתֹּם מִדֵּי הִיָּה עֲלֵי הַשְּׁכֵל וְמִפְרֵשׁ
וְיִרְרֵי יִפְקֵד מֵאוֹרֵלִינִיִּשׁ דֶּהֱוֹאֹ שֶׁסְּשִׁין
וְיִיָּינוּ דִּרְכֵּי הֵלֹל שְׁחִיבִי בֵּית הַכְּפָּרָה
וְיִזְרָאֵה מִשֶּׁס דִּרְכֵּי (דף טו: ב) נִתְּ קֶשֶׁה
וְיִקְרִיעִים וְיִכְוִיל יִכּוֹל לְרִאשׁוֹת דִּרְכֵּי
וְנִחְמֵה הַגְּדוֹל לְאֹלֹם: **שְׁנִיִּים** צִפֵּר אֵין
גְּבִי שׁוֹמְרִין מִיִּמִּית לְהֵאֵי קֶרֶל צִפֵּיק
וְתִמְדִּי (דף טו: ב) תִּמְנָה הִיָּה אֲחֻרִי
כְּפֹסֶת הַיֵּאָּךְ יִכּוֹל לִשְׁחוֹת אֵין אֲחֻרִי
יִכּוֹל לְרִאשׁוֹת שֶׁסְּ פֶּתַח אֲחֵל מוֹעֵד דִּרְכֵּי
וְיִכּוֹל לְרִאשׁוֹת אֲחֵל מוֹעֵד דִּרְכֵּי

[illegible]

ויו לפני ה': דפסח להו בקרן וויט. של אולם מקאת הפסח הדרוס: אחורי בים הכפרה. * אחת עשרה אמה היה אורח (א) ואח. במאי מתכשר לשחיטה דקאמר כל העורה כשרה: לול. כמי וית הכפרה לאחור העורה (ב): ופיינו דכתיב שנים לפי דר. (ג) ומספר השומרים שעמדו במקדש לכל הפתחין וקאמר שני שומרים ומאן דאמר כלי לבר גרסין. כלפי חוץ כותלי ההיכל וקרן הגננים עמא להר הכניס אינו חייב אלא אם כן נכנס ופוסקה.

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

ממל' קמייסלני. ממל' קמרייב' ח"ק כחז מהר' קרלי דמייט' לפון מק"י יאחא רבי אליעזר למימר לא תרבייה מיינה דקרא לפפון אינטערפך: **י'יבעי פסח אהל מועד.** כדאמרי' לקמן שאס אין שס פסח (כגון) קודם שיפתחו הדלתות וקודם שיעמידו הלוים את המשכן ולאחר

לכשכר לדרין. כל רחוב העור
לכל חיתא כנגד הפתח דוקא להכי
הדר כתב לפני ולא כתיב פתח וכל
האחר בכלל לפני כתיב כנגד:
וחד לפסול ידיו לדרין. כגון לשכות
ואפילו תוכן קדש פסולות לשמיטה
כדלקמן ^א דלח חיתא מדפסח לאו
דוקא לפני נמי לאו דוקא אלא שיהא
אלה ^ב נטוי להכי הדר כתיב לפני
לחיתא דדוקא הוא ולא לשכות:
לפון ^ג לא חיתא קרא. דמק"ל
קאמי: וחד להכשיר לפון. דק"ל
מעטוי ממעט ליה ללחך גיפא
וק"ל דרבנן לא דרש דלחיה לחיתא
להכי ^ד קבע לפון ולהכי שאר רוחות
דמחי קדושהיה לפון מדרום אלא
דקביעת מקום בעלמא הוא: וידי
לדרין. לפסול לא חיתא קרא
^ה אחרינא: לפני. כתיב בקרא
קמא: כומן שהוה פסות. לשון
פסח אינו אלא החלל והפסות
ההואל קרי דלת: מוגף. סגור
ולא נעול כמו בהפסל לדלתו (וערין
דף א' ^ו וילון. פרוש ^ז כנגד הפתח
מי הוי כנעול או לא: הוא עצמו
וילון עצמו אינו חשוב אלא הפתח
פסח ^ח דלגזיתא פתחא עביד:
גובסא. כגון חלל עץ מוטל כנגד
הפתח מפסיק בין פתח לשמיטה
והפתח פסח מאין: שני פספסין
היו בצימח הליפות. (עודף) שאולס
עודף עד רוחב ההיכל לצפון ולדרום
ט"ו אמה לכל דל ואכרי ^י לנחות
מן המערב אינו אלא י"א אמות
ויבטול המערב ^{יא} של אותו עודף היו
חלונות לגגן סביבן מבחוץ ולכן קרי
החצר כנגדו עד כותל מערבי של
העזרה בתי הליפות וזכרון שני
כתלים היו שני פסחים קטנים והכי
נמי מצינו לה במוספתא ^{יב} כהדיא ר'
יוסי בר' יהודה אומר שני פספסין
היו בצימח הליפות ופסחיהו למערב:
וקסבר אולס נמי קריי אהל מועד:
להכשיר את כל העזרה. את כל
שאר העזרה שאינו בכלל לפני אהל
מועד עד ירי פתח דאשון והווי ידיו
לדרין כגון מכנגד (רווח) כותל האולם

למעשה בצפון ובדרום לבית ה' החליפות וזית החליפות עליו
שם שפסח מכשירן כל בית החליפות לארכו ולרחבו דקריין ה'
וההשגה לפני ולקמן פריך הא איכא דקריין: לאייל קרשי קרשי.
והשגה דלאייל גמי בעיא ה' פנים ולקמן [טז] אמרין שמי מכאן
והשגה ה' [יז] מאי לאו דאיכא פסחין גובהה שמינה. אייהו כנגד
ול גובה השגה ושמ' גובהה לא פסחין: לא דבניי אייהו שמינה.
ובנהן של פתחים ה' אמות: פספסין שאני. שהן פתחים קטנים ואין
ושמשין כיהם ויציאה אלא לאכשורי: שמינה בעלמא: והא איכא
מערב

דיין. היינו אור שני
אולם לבחל העזרה
ולפסן דהוה להו
אחם פתחים ולא

י"א אמה ארבע ב"א חסרת
ש"ד בר

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) עירובין, יומא קכ; (ב) פ"ר
 ת"י מנחות לה. ד"ה מר אחר;
 (ג) [לקמן נו, ד] (מנחות
 לה) יומא טז. מדות פ"ב מ"ג
 ע"ה; (ד) חמיר מ, (ו) ירושלמי
 מע"ש פ"ג ה"ד, (ז) נו, (ח) ע"י
 לקמן קד; (ט) רפ"ו, (י) מדות
 פ"ה מ"א, (כ) ד"ה שלמים,
 (ל) [לפני ד,].

תורה אור השלם

1. וסמך ידו על ראש הרבנו ושקטו פתח אהל מועד וזרק בני אהרן והכהנים את הקדש על המזבח כסוד: ויקרא ג, ב
2. למרבה למעשר ארבעה למסלה שנים למרבה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ולידי לנדון ומי
אחרתא דלפני דכתיב נקרא
קמא משמע צדיק ולא צדי
צדיק וזהו וכלל וכלל ש"מ
ול"ק:

שינוי נוסחאות

[illegible]